

Sygn. akt I Co 205/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie – Koźlu w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Sędzia Sądu Rejonowego Inga Kukla

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 roku w Kędzierzynie – Koźlu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela: Skarbu Państwa – (...) w K.i innych;

przeciwko dłużnikowi: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.;

o świadczenie pieniężne;

w przedmiocie wniosku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W.;

o wypłatę kwoty 645.713,15 zł z depozytu sądowego;

postanowił:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. wniosła (k. 767-771 tom IV) o zarządzenie na rzecz wnioskodawcy wypłaty z depozytu sądowego kwoty 645.713,15 zł uzyskanej na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. ze sprzedaży nieruchomości położonej w Ż. nr KW (...) - w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie Koźlu W. P..

Wnioskodawca uzasadniał, że na rachunku depozytowym Sądu Rejonowego w Kędzierzynie - Koźlu znajduje się obecnie kwota 645.713,15 zł, uzyskana ze sprzedaży nieruchomości należącej do (...) sp. z o. o. z siedzibą w S., objętej księgą wieczystą nr (...), położonej w Ż.. Podstawą egzekucji toczącej się pierwotnie na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. był nakaz zapłaty z dnia 14 września 1998 r., wydany przez Sąd Rejonowy w Będzinie, sygn. akt VI Ng 952/98. Nakaz ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach (sygn. XIV GC 1077/99/2). W toku postępowania (...) sp. z o.o. przekształciła się w (...) sp. z o.o., a ta spółka przekształciła się z kolei w (...) sp. z o.o. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r. (sygn. I Co 205/06) Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny dokonał podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości położonej w Ż., stanowiącej budynek zabytkowy, budynek gospodarczy i budynek mieszkalny wraz z prawem użytkowania wieczystego działki nr (...) obejmującej las pastwisko i teren zabudowany - o łącznej powierzchni 4,4012 ha. Kwota 645.713,15 zł stanowiła kwotę zabezpieczoną hipoteką przymusową na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o., obciążającą przedtem zlicytowaną nieruchomość. Hipoteka ta zabezpieczała wierzytelność (...) sp. z o.o. z tytułu nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Będzinie (sygn. VI NG 952/98).

Umową z dnia 25 listopada 2010 r. (...) sp. z o.o. nabyła od (...) sp. z o.o. (następcy prawnego (...) sp. z o.o.) wierzytelność hipoteczną wraz z hipoteką - obciążającą nieruchomość objętą księgą wieczystą nr KW (...), należąca do (...) sp. z o.o. Wskutek wpisu w księdze wieczystej jako wierzyciela hipotecznego (...) sp. z o.o. doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności hipotecznej wraz z hipoteką przez cedenta (...) sp. z o.o. na cesjonariusza (...) sp. z o.o.

Dodatkowo postanowieniem z dnia 6 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Katowicach nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 14 września 1998 r. sygn. VI Ng 592/98.

Zdaniem wnioskodawcy w wyniku powyższej umowy cesji na cesjonariusza przeszła nie tylko hipoteka oraz możliwość zaspokojenia się z tej hipoteki, ale też wierzytelność wynikająca z ww. nakazu zapłaty, którą - niezależnie od hipoteki - można zaspokajać na ogólnych zasadach. Składnikiem cesji była więc także wierzytelność obejmująca uzyskaną w toku egzekucji kwotę, wynikająca z planu podziału zatwierdzonego przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu. Istnienie nieuregulowanej zaległości w kwocie 645.713,15 zł z tytułu nakazu zapłaty z dnia 14 września 1998 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Będzinie (sygn. VI NG 952/98), obejmującej zaległe odsetki od kwoty głównej, jest niekwestionowane przez dłużnika (...) sp. z o.o.

Jak podkreślał wnioskodawca, dla skuteczności przeniesienia ww. wierzytelności hipotecznej bez znaczenia jest brak wcześniejszego przeniesienia hipoteki przymusowej na nieruchomości KW (...), zabezpieczającej przedtem wierzytelności z tytułu nakazu zapłaty sygn. VI NG 952/98 (utrzymanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach, sygn. XIV GC 1077/99/2). W chwili dokonywania cesji wierzytelności hipotecznej w dniu 25 listopada 2010 r., jak wynika z akt sprawy o sygn. I Co 205/06 - hipoteka ta już nie istniała, gdyż wcześniej w 2008 r. doszło do egzekucyjnej sprzedaży tej nieruchomości, co spowodowało automatyczne wygaśnięcie hipoteki, czego zaś następstwem tego było przyznanie na rzecz wierzyciela (wówczas (...) sp. z o.o.) kwoty 645.713,15 zł. W ten sposób wierzytelność ta przestała być wierzytelnością hipoteczną - co do nieruchomości położonej w Ż.. W związku z tym do ważności przelewu wierzytelności hipotecznej nie było w dniu 25 listopada 2010 r. potrzebne przeniesienie żadnej innej hipoteki zabezpieczającej przedmiotową wierzytelność. Byłoby to zresztą wówczas już niemożliwe, gdyż takich hipotek w tamtym dniu na innych nieruchomościach (oprócz objętej księgą wieczystą KW (...)) nie było. Skoro zaś w dniu przelewu wierzytelności hipotecznej istniała (w miejsce wcześniejszej hipoteki na nieruchomości K W OP1 (...)) wyegzekwowana kwota przyznana w planie podziału dotychczasowemu wierzycielowi (...) sp. z o.o., roszczenie o jej wypłatę przeszło na nabywcę bezpośrednio wskutek umowy cesji, niezależnie od przelewu hipoteki zabezpieczającej nieruchomość w R..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. (następnie jako (...) sp. z o.o.) posiadał wobec dłużnika wierzytelność wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 14 września 1998 r., wydanego przez Sąd Rejonowy w Będzinie, sygn. akt VI Ng 952/98.

Nakaz zapłaty stanowił podstawę do wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości dłużnika w dziale IV księgi wieczystej Kw nr (...) dla prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Raciborzu jako wpis wierzyciela hipotecznego, którego wierzytelność zabezpieczona jest hipoteką przymusową zwykłą w kwocie 2.745.000,00 zł spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. (w miejsce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.) wraz z ustawowymi odsetkami.

Ponadto, w dziale IV księgi wieczystej nr OP1 (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie – Koźlu położonej w Ż. należącej do dłużnika ustanowiono na rzecz (...) sp. z o.o. (potem (...)) dla zabezpieczenia należności w kwocie 2745000 zł wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Będzinie, sygn. akt IV NG 952/98, wraz z odsetkami i kosztami postępowania hipotekę przymusową kaucyjną do maksymalnej kwoty 645.713,15 zł. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w K..

Przedmiotowa nieruchomość została zbyta w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego W. P. prowadzonego z wniosku wierzyciela Urzędu Skarbowego w K..

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r. (sygn. I Co 205/06) Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny dokonał podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości położonej w Ż.,

Ze sprzedaży nieruchomości przyznana została na rzecz (...) sp. z o.o. (tj. poprzednika prawnego cedenta) kwota 645.713,15 zł z kategorii 5 (której wypłaty domaga się wnioskodawca).

Umową z dnia 25 listopada 2010 r. (...) sp. z o.o. nabyła od (...) sp. z o.o. (następcy prawnego (...) sp. z o.o.) wierzytelność hipoteczną wraz z hipoteką - obciążającą nieruchomości objętą księgą wieczystą nr KW (...), należącą do (...) sp. z o.o.

W akcie notarialnym notariusz M. R. A (...) w § 4 tego aktu notarialnego zapisano, że wnioskodawca sformułowała wniosek do Sądu Rejonowego w Raciborzu o dokonanie w dziale IV księgi wieczystej Kw nr (...) pod numerem hipoteki 1, wpisu jako wierzyciela hipotecznego, którego wierzytelność zabezpieczona jest hipoteką przymusową zwykłą w kwocie 2.745.000,00 zł. W § 1 pkt. 3 tej umowy, jej zakres określony został tylko rodzajowo - „obejmuje na dzień zawarcia niniejszej umowy jedynie zaległe odsetki” od wskazanej uprzednio wierzytelności - po dokonaniu potrącenia z wierzytelnością przysługująca Spółce (...) w stosunku do (...).

W dziale IV księgi wieczystej nr OP 1 (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu, którą objęta jest nieruchomość ze sprzedaży której przyznana została na rzecz poprzednika prawnego cedenta opisanej wyżej wierzytelności kwota 645.713,15 zł, (której wypłaty domaga się skarżąca) wskazano, iż dla zabezpieczenia należności w kwocie 2745000 zł wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Będzinie, sygn. akt IV NG 952/98, wraz z odsetkami i kosztami postępowania, ustanowiono hipotekę przymusową kaucyjną do maksymalnej kwoty 645.713,15 zł. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do instytucji hipoteki. Do hipoteki mają zastosowanie ogólne przepisy o ograniczonych prawach rzeczowych, znajdujące się w kodeksie cywilnym, z wyjątkiem art. 251 kc. Jednak przede wszystkim hipoteka uregulowana została w ustawie z 06.07.1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Regulacja hipoteki uległa istotnym zmianom zawartym w ustawie z 26.06.2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Wierzycielowi hipotecznemu przysługują więc dwa uprawnienia: pierwszeństwo zaspokojenia się z nieruchomości przed dłużnikami osobistymi (wyjątek od tej zasady przewiduje art. 1025§1 pkt 1-5 kpc – przy podziale kwoty uzyskanej egzekucji należności zabezpieczone hipoteką znajdują się na piątym miejscu, po kosztach egzekucyjnych, należnościach alimentacyjnych, należnościach za pracę). W przypadku kolizji dwóch hipotek ich pierwszeństwo określa się według chwili (daty i godziny) złożenia wniosku o wpis hipoteki w księdze wieczystej, chyba że zastrzeżono pierwszeństwo lub zmieniono pierwszeństwo hipotek w wyniku umowy zawartej między uprawnionymi lub także rozporządzono opróżnionym miejscem hipotecznym. Drugim uprawnieniem jest skuteczność wobec każdego właściciela nieruchomości – zmiana właściciela nieruchomości obciążonej w wyniku czynności prawnej pozostaje bez wpływu na dalsze istnienie hipoteki, każdy bowiem kolejny właściciel staje się z mocy prawa dłużnikiem hipotecznym. Niedopuszczalne jest także zastrzeżenie, przez które właściciel nieruchomości zobowiązuje się względem wierzyciela hipotecznego, że nie dokona zbycia lub obciążenia nieruchomości przed wygaśnięciem hipoteki.

Hipoteka służy do zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego. Hipoteka ma zabezpieczać wierzytelności istniejące i przyszłe, w tym warunkowe, a więc całą wierzytelność kapitałową i odsetkową oraz wszelkie roszczenia uboczne. Co do zasady hipoteka może zabezpieczać tylko jedną wierzytelność. Od tej reguły istnieją odstępstwa polegające na tym, że: istnieje jednak możliwość zabezpieczenia jedną hipoteką kilku wierzytelności wynikających z różnych stosunków prawnych przysługujących temu samemu wierzycielowi oraz można zastąpić zabezpieczoną wierzytelność inną wierzytelnością tego samego wierzyciela (takie sytuacje stały się dopuszczalne po dokonaniu nowelizacji). Wierzyciel hipoteczny może podzielić hipotekę. Podział hipoteki następuje w ten sposób, że oświadczenie o podziale hipoteki należy złożyć właścicielowi nieruchomości. Podział hipoteki staje się skuteczny z chwilą wpisu w księdze wieczystej. Skutkiem tego podziału jest przekształcenie dotychczasowej jednej hipoteki w dwie lub więcej hipotek, z tym, że łączna wartość sum hipotecznych nowych hipotek powinna być równa wysokości dotychczas istniejącej hipoteki.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że żadna z przedstawionych okoliczności powyżej nie zachodzi. W szczególności nie doszło do podziału hipoteki, poprzez oświadczenie o podziale hipoteki złożone właścicielowi nieruchomości. Ponadto, z § 1 pkt. 3 aktu notarialnego Rep. A. (...)notariusza M. W. wynika, iż zakres należności określony został tylko rodzajowo - „obejmuje na dzień zawarcia niniejszej umowy jedynie zaległe odsetki” od wskazanej uprzednio wierzytelności - po dokonaniu potrącenia z wierzytelnością przysługująca Spółce (...)w stosunku do (...). Stąd też zachodzą podstawy do stwierdzenia, iż wnioskodawca nabył hipotekę - uprawnienie do zaspokojenia się w oznaczonym wyżej zakresie, ale z konkretnej nieruchomości którą jest nieruchomość dla której Sąd Rejonowy w Raciborzu prowadzi KW (...), bez względu na to czyją jest własnością, z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami dłużnej Spółki, a nie z innej czy wszystkich nieruchomości należących do dłużnika. Z pkt 5 § 1 umowy jednoznacznie wynika, że wierzytelność została zabezpieczona hipoteką przymusową zwykłą ustanowioną na zabezpieczenie należności wraz z ustawowymi odsetkami wynikającymi w przedmiotowego nakazu zapłaty, która to hipoteka wpisana jest wyłącznie w dziale IV księgi wieczystej (...)Sądu Rejonowego w Raciborzu. W dziale IV księgi wieczystej nr OP I (...)prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu, stanowiąca przedmiot sprzedaży licytacyjnej, przyznana została na rzecz poprzednika prawnego cedenta opisanej wyżej wierzytelności kwota 645.713,15 zł, (której wypłaty domaga się skarżąca), której wskazano, iż dla zabezpieczenia należności w kwocie 2745000 zł wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Będzinie, sygn. akt IV NG 952/98, wraz z odsetkami i kosztami postępowania, ustanowiono hipotekę przymusową kaucyjną do maksymalnej kwoty 645.713,15 zł. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Wnioskodawca nie przedłożył jakiegokolwiek dokumentu z którego wynikałoby, że nabył także i to ograniczone prawo rzeczowe — art. 245(1) k.c. W szczególności powyższe nie wynika z dokumentu jakim jest umowa sprzedaży wierzytelności. Niewątpliwie zaś w myśl obowiązujących przepisów prawa wstępnym warunkiem dochodzenia zaspokojenia wierzytelności z przedmiotu hipoteki w sądowym postępowaniu egzekucyjnym (art. 75 u.k.w.h.) jest istnienie i wymagalność zabezpieczonej hipoteką wierzytelności. Dlatego też do zaspokojenia takiej wierzytelności w postępowaniu egzekucyjnym konieczne jest, co do zasady, posiadanie przez wierzyciela tytułu wykonawczego uprawniającego do prowadzenia egzekucji przeciwko właścicielowi nieruchomości obciążonej (porównaj uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1993 r. III CZP 67/93 czy uchwałę Sądu najwyższego z dnia 8 października 2015 r. sygn. III CZP 55/15). Od tej zasady przewidziane są wyjątki. Przed nowelizacją takim wyjątkiem był art. 1036 k.p.c., przewidujący między innymi, że wierzyciel, który przed zajęciem uzyskał na nieruchomości hipotekę stwierdzoną w opisie i oszacowaniu, uczestniczy w podziale sumy uzyskanej z egzekucji bez potrzeby przedstawiania tytułu wykonawczego i bez konieczności zgłoszenia i udowodnienia swojego prawa, co dotyczyło zarówno hipoteki zwykłej jak i kaucyjnej. Dopiero na etapie wypłaty należności przypadającej wierzycielowi hipotecznemu w planie podziału nabierał znaczenia rodzaj hipoteki, bowiem w wypadku hipoteki zwykłej należność oznaczona w prawomocnym planie podziału była wypłacana do rąk wierzyciela, natomiast w wypadku hipoteki kaucyjnej pozostawiana była w depozycie sądowym aż do ustania stosunku prawnego, uzasadniającego korzystanie z hipoteki kaucyjnej (art. 1038 k.p.c.). Suma ta mogła być wypłacona wierzycielowi po przedłożeniu przez niego odpowiedniego tytułu (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1976 r. III CRN 304/75, OSNCP z 1976 r., z. 11, poz. 252 i uchwałę z dnia 30 stycznia 2008 r. III CZP 134/07, OSNC z 2009 r., z. 1, poz. 8). Po nowelizacji dotychczasowa treść art. 1036 k.p.c. pozostała jako paragraf pierwszy, dodany natomiast został paragraf drugi stanowiący, że jeżeli wierzytelność hipoteczna nie jest stwierdzona tytułem wykonawczym, należność przypadająca wierzycielowi hipotecznemu pozostawia się na rachunku depozytowym, obecnie Ministerstwa Finansów. Oznacza to, że wierzyciel hipoteczny, także ten, który nie prowadzi egzekucji jako wierzyciel egzekwujący a bierze w niej udział, gdyż nabył hipotekę przed zajęciem nieruchomości i została ona stwierdzona w opisie i oszacowaniu, musi wykazać tę wierzytelność tytułem wykonawczym, jeżeli chce otrzymać należność przypadającą mu w planie podziału. Nadal wierzyciel taki jest uwzględniany w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji bez konieczności składania tytułu wykonawczego, jednak wypłata tej sumy jest warunkowana złożeniem przez niego tytułu wykonawczego, a do tego czasu suma do wypłaty pozostaje w depozycie (por. uchwała Sądu najwyższego z dnia 8 października 2015 r. sygn. III CZP 55/15).

W niniejszej sprawie wierzytelność poprzednika prawnego wnioskodawcy w planie podziału z dnia 24 listopada 2008 r. zaliczona została do 5 kategorii, z czego wynika, że wierzyciel (...) sp. z o.o. występował wyłącznie

jako uczestnik hipoteczny, a nie wierzyciel egzekwujący. Z tych też przyczyn, za bezzasadne należało uznać stanowisko wnioskodawcy, że dla skuteczności przeniesienia ww. wierzytelności hipotecznej bez znaczenia jest brak wcześniejszego przeniesienia hipoteki przymusowej na nieruchomości KW (...), zabezpieczającej przedtem wierzytelności z tytułu nakazu zapłaty sygn. VI NG 952/98 (utrzymanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach, sygn. XIV GC 1077/99/2). Jak argumentował wnioskodawca w chwili dokonywania cesji wierzytelności hipotecznej w dniu 25 listopada 2010 r., jak wynika z akt sprawy o sygn. I Co 205/06 - hipoteka ta już nie istniała, gdyż wcześniej w 2008 r. doszło do egzekucyjnej sprzedaży tej nieruchomości, co spowodowało automatyczne wygaśnięcie hipoteki, czego zaś następstwem tego było przyznanie na rzecz wierzyciela (wówczas (...) sp. z o.o.) kwoty 645.713,15 zł. Nawet jeśli uznać z daleko posuniętej ostrożności argumentację wnioskodawcy za słuszną, to wskazać należy, że podział sumy uzyskanej z egzekucji jest ostatnim, szczególnie ważnym z punktu widzenia wierzyciela, stadium postępowania egzekucyjnego. Wówczas, bowiem dochodzi do urzeczywistnienia tytułu wykonawczego oraz osiągnięcia celu egzekucji, tj. zaspokojenia wierzyciela. Jak wynika z planu podziału wierzycielem hipotecznym jest (...) sp. z o.o. Umowa nabycia wierzytelności zawarta została przecież już po dokonaniu planu podziału, a mimo to nie obejmowała jednak w swej treści, że cesjonariusz nabywał także wierzytelności przysługującą zbywcy wynikającą z planu podziału. Raz jeszcze wskazać należy, że przedmiot sprzedaży w akcie notarialnym został określony rodzajowo, co wyklucza daleko idące domniemania co do treści tytułu wykonawczego (art. 776 k.p.c. w zw. z art. 777 k.p.c.).

Przeciwko wnioskowi o wypłatę sumy z planu podziału złożonej do depozytu przemawia także i to, że w razie przelewu wierzytelności hipotecznej na nabywcę przechodzi także hipoteka, chyba że ustawa stanowi inaczej. Do przelewu wierzytelności hipotecznej niezbędny jest wpis w księdze wieczystej. Hipoteka nie może być przeniesiona bez wierzytelności, którą zabezpiecza. Jeżeli wierzytelność hipoteczna zostanie przeniesiona bez hipoteki, zbywca powinien zawiadomić o tym właściciela nieruchomości niebędącego dłużnikiem osobistym. Jeżeli z określonego we wpisie stosunku prawnego, z którego wynika zabezpieczona hipoteką wierzytelność, może powstać nowa wierzytelność, strony mogą postanowić, że przelew wierzytelności hipotecznej nie powoduje przejścia hipoteki na nabywcę. Tymczasem wnioskodawca do wniosku dołączył wyłącznie treść księgi wieczystej (...) Sądu Rejonowego w Raciborzu. Wnioskodawca nie przedłożył zaś księgi wieczystej tutejszego sądu KW (...), z której wynikałoby, że doszło do przelewu wierzytelności hipotecznej na wnioskodawcę opisanej w planie podziału wierzytelności, wskutek czego wnioskodawca uprawniony był i zobowiązany jednocześnie do dokonania wpisu w księdze wieczystej tutejszego sądu.

Na koniec należy mieć na uwadze jeszcze skutki dokonania planu podziału w kontekście tego, co wnioskodawca nabył i w jakiej dacie. Umowa o przelew hipoteki i wierzytelności hipotecznej miała miejsce w dniu 23 września 2010 r., a zatem już po dokonaniu planu podziału sporządzonego w dniu 24 listopada 2008 r. (sygn. I Co 205/06). Ustawodawca w § 2 artykułu 1024 k.p.c. określił zasady obliczania bieżących rat wierzytelności obejmujących świadczenia powtarzające się, a także odsetki i inne świadczenia bieżące. Wskazać należy, iż bieżące raty wierzytelności uwzględnia się w palnie podziału, wówczas, jeżeli stały się one wymagalne przed datą sporządzenia planu. Z kolei odsetki i inne świadczenia bieżące uwzględnia się w wysokości, do jakiej narosły do tego terminu. W przedmiotowym postępowaniu zabezpieczona została wyłącznie zapłata odsetek z należności głównej, przy czym sądowi nie jest wiadome, czy do zaspokojenia tej wierzytelności nie doszło także z nieruchomości dłużnika, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) przez Sąd Rejonowy w Raciborzu. Wnioskodawca nie wykazał przy tym, co oznacza według niego zaspokajanie należności niezależnie od hipoteki - na ogólnych zasadach. Według stanowiska wnioskodawcy składnikiem cesji była więc także wierzytelność obejmująca uzyskaną w toku egzekucji kwotę, wynikającą z planu podziału zatwierdzonego przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu. Zasady ogólne to przede wszystkim art. 788 k.p.c. lub 777 pkt 5 i 6 k.p.c. Wnioskodawca nie może więc negować istnienia hipoteki jako wygasłej, a jednocześnie powoływać się na nabycie wierzytelności hipotecznej jako wykazującej istnienie i treść tytułu wykonawczego po nabyciu wierzytelności opartej na hipotece, która wygasła. Wskazać należy, że samo domniemanie istnienia wierzytelności nie wystarcza do uzyskania należności w postępowaniu egzekucyjnym, tym bardziej, że zgodnie z art. 75 u.k.w.h. następuje to w sądowym postępowaniu egzekucyjnym, którego podstawą jest tytuł wykonawczy (art. 776 k.p.c.), a więc także wierzyciel hipoteczny powinien liczyć się z koniecznością przedstawienia takiego tytułu. Tym bardziej dotyczy to wierzyciela hipotecznego, który nie wszczynał egzekucji, a więc nie musiał przedstawić w tym momencie tytułu wykonawczego, ale bierze udział w postępowaniu egzekucyjnym. Charakter hipoteki przymusowej (art. 109 ust. 1

ustawy o księgach wieczystych) powoduje, że jest ona ustanowiona na jednostronny wniosek wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego, z którego wynika uprawnienie składającego wniosek o wpis hipoteki przymusowej. Powoduje to odstępstwo od zasady zawartej w art. 245 § 1 kc, że do ustanowienia ograniczonego prawa rzeczowego stosuje się odpowiednio przepisy o przeniesieniu własności. Wierzycielem hipotecznym w sprawie KM 491/00 jest (...) sp. z o.o.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o powołane przepisy prawa orzeczono jak w sentencji.